

ACM

Associació
Catalana
de Municipis

Juliol de 2024

Les obligacions dels ens locals en matèria de recollida i gestió de residus tèxtils i la contractació del servei

La [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#) (de la qual ja vam fer una [nota](#) per analitzar el seu contingut) va incorporar a l'ordenament jurídic estatal la Directiva (UE) 2018/851, de 30 de maig, i va establir l'**obligatorietat de noves recollides separades**, entre les quals la dels **residus tèxtils**, amb l'objectiu de reduir la generació d'aquesta tipologia de residus i els impactes adversos de la seva generació i gestió.

El residu tèxtil, malgrat que només suposa el 4,11% del total de residus municipals generats (estudi de la composició dels residus municipals a Catalunya efectuat l'any 2020 per l'Agència de Residus de Catalunya), el sector del tèxtil és actualment un dels consumidors més grans de recursos del món: en els últims anys el consum de roba ha crescut d'una manera accelerada amb l'arribada del *fast fashion* i, a més, s'ha observat una reducció de la seva vida útil. S'estima que l'any 2022 a Catalunya es van generar unes 163.578 tones de residus tèxtils, és a dir, l'equivalent a 21,1 kg/habitant i any.

La reutilització i el reciclatge del tèxtil, però, no s'han incrementat al mateix ritme, i el seu sistema de producció no permet tancar el cicle de vida dels materials i dels recursos. La recollida selectiva i la valorització material dels residus tèxtils i de calçat municipals, doncs, permeten el seu aprofitament en el marc d'una economia circular.

En aquest marc, els punts més importants de la Llei 7/2022 en aquesta matèria són:

1. Residu municipal

El residu tèxtil és un residu municipal, és a dir, la recollida dels quals és competència dels ens locals (art. 2.av.1r).

2. Recollida separada

Les entitats locals han d'establir la recollida separada dels residus tèxtils abans del 31 de desembre de 2024 (art. 25.c.r).

Els sistemes de recollida separada més habituals són la recollida en contenidors i la recollida porta a porta, de manera homogènia amb la resta de fraccions.

3. Objectius a aconseguir i marge temporal

Per tal de complir els objectius de la Llei i de contribuir a una economia circular europea amb un alt nivell d'eficiència dels recursos, els ajuntaments han d'adoptar les mesures necessàries, a través dels plans i els programes de gestió de residus, per garantir que s'aconsegueixen els objectius següents (art. 26):

- a) Per a 2025, s'ha d'augmentar la preparació per a la reutilització i el reciclatge de residus municipals fins a un mínim del 55% en pes; almenys un 5% en pes respecte al total ha de correspondre a la preparació per a la reutilització, fonamentalment de residus tèxtils, residus d'aparells elèctrics i electrònics, mobles i altres residus susceptibles de ser preparats per a la seva reutilització.
- b) Per a 2030, els dos percentatges anteriors han de ser del 60% i 10%, respectivament.
- c) Per a 2035, els dos percentatges anteriors han de ser del 65% i 15%, respectivament.

Per complir els objectius dels residus municipals, les comunitats autònomes poden determinar la contribució de les entitats locals, de manera independent o associada.

4. Contractació del servei de gestió de residus tèxtils

El servei de gestió de residus tèxtils (que inclou les obligacions de recollida, transport i tractament) s'han de licitar i adjudicar a través dels procediments de la LCSP, per la qual cosa queda exclosa la possibilitat de gestionar aquest servei a través d'altres fórmules jurídiques històricament utilitzades, com els convenis de col·laboració o l'autorització d'ús de sòl públic.

Almenys el 50% de l'import d'adjudicació ha de ser objecte de contractació reservada a empreses d'inserció i centres especials d'ocupació d'iniciativa social autoritzats per al tractament de residus, d'acord amb la regulació prevista pels contractes reservats de la DA 4a de la LCSP. En cas contrari, l'Administració pública i l'òrgan de contractació ho han de justificar degudament i motivadament en l'expedient i pot ser objecte de recurs especial o dels recursos establerts en matèria de contractació pública (DA 19a).

En aquest sentit, recordar que en l'anunci de licitació s'ha de fer referència a la DA 4a i que en els procediments de contractació en els quals s'aplica aquesta reserva no és procedent exigir la garantia definitiva de l'art. 107 LCSP, excepte en els casos en què l'òrgan de contractació, per motius excepcionals, ho consideri necessari i així ho justifiqui motivadament en l'expedient.

En aquest sentit, l'Agència de Residus de Catalunya ha publicat la [Guia per a la contractació del servei de recollida i gestió de residus tèxtils](#), eina de molta utilitat per facilitar el compliment de les disposicions esmentades de la Llei. Aquesta proposa dos models de recollida selectiva del tèxtil i fa uns anàlisi exhaustiva dels aspectes contractuals més importants a tenir en compte a l'hora de licitar el servei de gestió de residus tèxtils (per exemple, el règim jurídic del contracte, la configuració de la licitació, pressupost del servei, condicions especials d'execució, etc.).

La guia presenta tres opcions pel que fa a la configuració de la prestació objecte de la licitació:

- a) Contracte específic: licitació exclusivament del servei de recollida i gestió del residu tèxtil.
- b) Contractació global amb lot específic: licitació de recollida i gestió de diversos residus amb un lot específic per al residu tèxtil.
- c) Contractació global sense lot específic: licitació de recollida i gestió de diversos residus, inclòs el residu tèxtil. Cal justificar específicament en l'expedient per què, segons la normativa de referència, no es divideix el contracte en lots i com es dona compliment a la DA 19a de la Llei 7/2022 en aquest context.

La guia també recorda que, en tot cas, la redacció de la DA 19a de la Llei 7/2022 impedeix considerar-ne el compliment mitjançant altres tècniques com les d'obligar a subcontractar la prestació, en cas que no hi hagi la divisió per lots o contracte específic, ja que, malgrat que pot satisfer el resultat d'incentivar la participació d'empreses d'inserció i centres especials de treball d'iniciativa social, no és la via prevista a la Llei.

5. Responsabilitat ampliada del productor tèxtil

En el termini de 3 anys des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2022, s'han de desplegar reglamentàriament règims de responsabilitat ampliada del productor per, entre d'altres, els tèxtils (DF 7a). Aquest sistema de responsabilitat del productor es regula al títol IV de la Llei.

Enllaços

- [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#)
- [Nota sobre la Llei 7/2022](#)
- [Guia per a la contractació del servei de recollida i gestió de residus tèxtils](#), de l'Agència de Residus de Catalunya

Serveis Jurídics de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM)

juridics@acm.cat

www.acm.cat/juridic

Carrer València, 231, 08007 Barcelona

Telèfon: 93 496 16 16